

ИЛЮСТРОВАННИ ПРИКАЗКИ и
ХУДОЖЕСТВЕНИ РАЗКАЗИ

ЗА ДЪЦА ОТЪ 8 — 12 ГОД.

Год. III кн. 9.

Е. С. Томпсонъ.

Дивата патица.

I

Малката дива зеленокрила патица си бѣше свила гнѣздо въ гжстата трѣстика на брѣга на едно блато.

Пѣтниците, когато минаваха край това блато съсь скрипливите си волски кола, го считаха за обикновена бара, обиколена съ най-прости камъни — на брѣга му растѣше голѣма клонеста върба. Но за патицата и за нейните хвъркати съседи въ клонетѣ на върбата — малкото блато прѣдставляваше цѣло царство, прѣкрасно като рай, защото то имѣ бѣше родината.

Всичкото си внимание и всичките си грижи патицата бѣше съсредоточила въ гнѣздото съ десетѣтъ яйца въ него. До самия край на м. юлий тя лежа надъ тѣхъ, безъ да се умори и само за малко се отдѣляше и отдалечаваше, за да уталожи глада си. Въ такъвъ случай тя никога не забравяше да покрие яйцата съ мекото, пухено покривало, ошипано отъ нейните собствени гърди.

Една заранъ, когато трѣгна за храна, патенцата остави, както винаги, на мѣстото си пуховото одяло. Наблизо въ гжстата трѣстика се раздаде зловъщъ трѣсъкъ, но патицата не се спрѣ, а полетѣ надалечъ. Като